

UNITAT 2

Els triennis i el reconeixement de serveis previs a efectes de triennis. El grau personal

CONTINGUTS

Tema 3: Els triennis i el reconeixement de serveis previs a efectes de triennis

- 3.1. Els triennis ordinaris**
- 3.2. Els triennis del personal funcionari en serveis especials**
- 3.3. Els triennis del personal funcionari en comissió de serveis a una altra administració**
- 3.4. Els triennis dels alts càrrecs**
- 3.5. Els triennis del personal amb contractes d'alta direcció**
- 3.6. Els triennis del personal eventual**
- 3.7. El reconeixement de serveis previs a efectes de triennis**

Tema 4: El grau personal

- 4.1. Introducció**
- 4.2. L'adquisició del grau personal per nou ingrés**
- 4.3. La consolidació per l'ocupació de llocs de feina de nivell superior**
- 4.4. L'adquisició del grau personal per la superació de cursos i procediments d'avaluació de l'acompliment**
- 4.5. El grau personal reconegut per una altra administració**
- 4.6. Altres consideracions a tenir en compte**

Autoria: Jesús Giménez Rigo

Data d'actualització: abril de 2021

Aquesta obra es difon mitjançant la llicència Creative Commons Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional

Tema 3: Els triennis i el reconeixement de serveis previs a efectes de triennis

3.1. Els triennis ordinaris: concepte

Els triennis formen part de les retribucions bàsiques. Tenen per objecte retribuir l'antiguitat i consisteixen en la percepció d'una quantia igual per a cada grup o subgrup de classificació professional del personal funcionari. L'acte de reconeixement d'un trienni té caràcter declaratiu de drets: el dret a la percepció del trienni reconegut.

Els triennis es reconeixen per cada període de tres anys de prestació de serveis en un cos, escala i/o especialitat determinada. En aquest punt s'ha de recordar que l'article 76 del text refós de l'EBEP disposa que els cossos i escales es classifiquen, d'acord amb la titulació exigida per accedir-hi, en els grups i subgrups següents: Grup A (subgrups A1 i A2), Grup B i Grup C (subgrups C1 i C2). A aquests grups s'hi ha d'afegir el Grup E previst per la disposició addicional sisena de la mateixa norma. Es tracta del grup denominat Altres agrupacions professionals (AP), per accedir a aquest grup no s'exigeix tenir cap de les titulacions previstes en el sistema educatiu.

Els períodes de tres anys de prestació de serveis necessaris per poder reconèixer els triennis impliquen, com a norma general, romandre en la situació administrativa de servei actiu. Tot i això, hi ha altres situacions administratives que es preveu expressament que han de computar a efectes de triennis, són aquestes: l'excedència per cura de familiars, l'excedència voluntària especial, l'excedència per raó de violència de gènere o per raó de violència terrorista i els serveis especials.

3.1.1. Grup o subgrup de reconeixement del trienni

Quan es compleixen els tres anys de prestació de serveis, l'Administració reconeix el trienni en el grup o subgrup al qual es troba adscrit el cos, escala i/o especialitat en què estigui prestant serveis la persona interessada.

En el cas de canvi d'un grup a un altre:

- a) La persona interessada conserva el dret a percebre els triennis reconeguts en les quanties assignades als grups o subgrups en què es perfeccionaren.
- b) Les fraccions de temps de servei que no completen cap trienni s'acumulen al nou grup o subgrup al qual s'ha accedit. És a dir, en el cas d'una persona que porta dos anys i mig de serveis en el subgrup C2 i accedeix al subgrup C1, si completa els sis mesos que li manquen per assolir els tres anys, el trienni li és reconegut en el subgrup C1.

3.1.2. Quantia, efectes econòmics i situació administrativa

Com ja es va fer esment a la primera unitat del curs, el personal funcionari percep en concepte de triennis les quanties que, per a cada grup o subgrup, determina la Llei de pressuposts generals de l'Estat per a cada exercici.

L'import mensual assignat a cada grup o subgrup per a l'any 2021 és el següent:

Grup/Subgrup	Triennis
A1	46,74 €
A2	38,12 €
C1	28,85 €
C2	19,64 €
AP	14,78 €

Els triennis reconeguts tenen efectes econòmics a partir del mes següent al mes en què vencen. Aquesta regla general té una excepció: quan el trienni venç el dia 1 del mes corresponent. En aquest cas, el trienni té efectes econòmics el mateix mes en què venç. Això és així perquè l'article 10.1 del Decret 85/1990 estableix que les retribucions bàsiques i complementàries fixes en la quantia, així com les periòdiques en el venciment, que merita el personal funcionari es fan efectives per mensualitats completes i amb referència a la situació i als drets del funcionari, referides al primer dia hàbil del mes a què correspongui.

3.1.3. Procediment i àmbit subjectiu

L'Administració de la CAIB reconeix els triennis d'ofici, en conseqüència, no és necessari que el personal funcionari presenti cap sol·licitud de reconeixement.

La competència per reconèixer els triennis és de la persona titular de la conselleria competent en matèria de funció pública. Ara com ara, aquesta competència es troba delegada en la Direcció General de Funció Pública d'acord amb la Resolució de la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat de 24 de febrer de 2021 (BOIB núm. 31, de 4 de març).

Tot i que, generalment, es tracta d'un procediment que s'inicia d'ofici si algú presenta una petició de reconeixement d'un trienni, s'ha de tenir en compte que la Disposició addicional vuitena de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública estableix el silenci negatiu respecte a qualsevol procediment susceptible de produir efectes econòmics, com seria aquest cas.

Els triennis es reconeixen tant al personal funcionari de carrera com al personal funcionari interí. S'ha de dir que fins a l'entrada en vigor de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic al personal funcionari interí no se li reconeixia el dret a percebre triennis. Aquesta llei va entrar en vigor el 13 de maig de 2007, i en concret l'article 25.2 va preveure el següent:

Artículo 25. Retribuciones de los funcionarios interinos.

1. Los funcionarios interinos percibirán las retribuciones básicas y las pagas extraordinarias correspondientes al Subgrupo o Grupo de adscripción, en el supuesto de que éste no tenga Subgrupo. Percibirán asimismo las retribuciones complementarias a que se refieren los apartados b), c) y d) del artículo 24 y las correspondientes a la categoría de entrada en el cuerpo o escala en el que se le nombre.

[...]

El precepte transcrit és conseqüència de la transposició parcial de la Directiva 1999/70/CE del Consell de 28 de juny de 1999, relativa a l'Acord marc del CES, la UNICE i el CEEP sobre treball de duració determinada.

3.1.4. Abonament de triennis

El personal funcionari percep els triennis mentre es troba en la situació administrativa de servei actiu. L'Administració on presta serveis el funcionari o la funcionària és l'encarregada d'abonar la quantia corresponent.

3.2. Els triennis del personal funcionari en serveis especials

Com ja s'ha dit, la situació administrativa de serveis especials computa a efectes d'antiguitat. En el cas que un funcionari o una funcionària de la CAIB es trobi declarada en serveis especials i durant aquest període perfeccioni algun trienni, l'Administració de la CAIB emetrà la resolució de reconeixement corresponent.

A més del dret consistent en el fet que els triennis siguin reconeguts mentre la persona interessada es trobi en serveis especials, el text refós de l'EBEP també preveu el dret a la seva percepció efectiva. En concret l'article 87.2 estableix que el personal funcionari en serveis especials ha de percebre les retribucions del lloc o càrrec que aconsegueix i no les que li corresponguin com a personal funcionari, sense perjudici del dret a percebre els triennis que tinguin reconeguts en cada moment. Aquest dret ja es preveia a l'article 29.2 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública. És important l'expressió final de l'article 87.2 de l'EBEP «en cada moment» atès que, en cas que no s'hagués previst, es podria interpretar que només es tendria dret a la percepció de la quantia corresponent als triennis reconeguts just en el moment de passar a la situació de serveis especials. De fet, l'article 29.2 de la Llei 30/1984 no incloïa l'expressió esmentada.

L'Administració per a la qual es presten els serveis especials és la que s'ha de fer càrrec de satisfer la quantia corresponent als triennis que tinguin reconeguts la persona interessada. Només quan concorri una causa legal que li ho impedeixi se n'ha de fer càrrec l'administració d'origen. Així ho preveu l'article 8.2 del Reial decret 365/1995, de 10 de març, pel qual s'aprova el Reglament de situacions administratives dels funcionaris civils de l'Administració General de l'Estat, que s'aplica subsidiàriament a la nostra administració. El departament de Consultoria, Assessorament i Assistència de Recursos Humans del Ministeri de Política Territorial va considerar que la falta de partida pressupostària és una causa legal que impedeix retribuir els triennis. En data 12 d'agost de 2008 aquest departament de consultoria va emetre un informe del qual s'ha d'extreure el fragment següent:

[...]

Las retribuciones de los funcionarios, como parte del gasto público que son, han de ser consignadas en la Ley de Presupuestos del Estado o de la Comunidad Autónoma correspondiente. Al igual que el resto de las partidas presupuestarias, los créditos destinados a satisfacer las retribuciones de los funcionarios están sometidos a una serie de principios en cuanto a su determinación, compromiso y ejecución.

De esta manera, el artículo 42 de la Ley 37/2003, de 26 de noviembre, General Presupuestaria dispone "que no podrán adquirirse compromisos de gasto ni adquirirse obligaciones por cuantía superior al importe de los créditos autorizados en los estados de gastos, siendo nulos de pleno derecho los actos administrativos y las disposiciones generales con rango inferior a la ley que incumplan con esta limitación, sin perjuicio de las responsabilidades reguladas en el título VII de esta Ley".

Del contenido de estos artículos se infiere el carácter limitativo que la legislación presupuestaria confiere a los créditos públicos, toda vez que éstos influyen de manera muy directa en el gasto público, y por ende, en las cuentas del Estado. El carácter limitativo del gasto público viene determinado por lo señalado en el artículo 133, apartado 4º de la Constitución que preceptúa que "las administraciones públicas sólo podrán contraer obligaciones financieras y realizar gastos de acuerdo con las Leyes".

Por consiguiente, si a la hora de elaborar los Presupuestos, no se incluyera en la Ley correspondiente una determinada partida, ha de entenderse que se debe a razones de índole económico y a que no se estima conveniente destinar fondos públicos a dicho fin. Por supuesto, y en base a los artículos anteriormente citados, no podrá comprometerse gasto alguno para obligaciones que no cuenten con crédito previo consignado en la correspondiente Ley de Presupuestos.

Por tanto, en opinión de este Centro Directivo, la falta de partida presupuestaria asignada al abono de los trienios del personal funcionario en situación de servicios especiales ha de entenderse como "causa legal" eximente del pago por parte de la Administración en la que presta sus servicios en dicha situación, debiéndose ser abonados los trienios por el Departamento en el que el funcionario desempeñaba su último puesto

de trabajo en situación de servicio activo, en los términos del artículo 8 del Real Decreto 365/1995.

3.3. Els triennis del personal funcionari en comissió de serveis a una altra administració

L'article 82.1 de la Llei 3/2007 especifica que quan un lloc de feina queda vacant de forma temporal o definitiva es pot ocupar en comissió de serveis de caràcter voluntari amb personal funcionari de carrera del mateix cos, escala o especialitat que compleixi els requisits establerts per ocupar-lo.

L'article 96 bis de la Llei 3/2007 preveu que la mobilitat entre administracions públiques es pot dur a terme amb caràcter temporal mitjançant comissions de serveis. L'article 74.3.a) de la mateixa norma esmenta la comissió de serveis en altres administracions com una modalitat de les comissions de serveis.

El personal funcionari d'altres administracions pot accedir a una comissió de serveis de caràcter voluntari a l'Administració autonòmica sempre que la relació de llocs de feina de personal funcionari estableixi aquesta possibilitat.

Els codis de l'administració d'adscripció que estableix la Relació de Llocs de feina són els següents:

- AA: Administració autonòmica.
- AE: Administració del propi ens.
- AS: Personal del sector públic instrumental.
- AT: Administració tributària.
- A1: Administració de l'Estat i de les comunitats autònomes
- A2: Administració de l'Estat i administracions locals.
- A3: Administració de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les administracions locals.
- A4: Administració de l'Estat, de les comunitats autònomes, de les administracions locals i personal estatutari del Servei de Salut.
- A5: Totes les administracions públiques.
- A6: Administració tributària i Administració de la CAIB.
- A7: Administració de la CAIB i Consell Consultiu de les Illes Balears.
- A8: Administració de la CAIB i personal estatutari de l'IB-Salut.
- A9: Administració autonòmica i local.
- CC: Consell Consultiu.

Així mateix, per poder accedir a una comissió de serveis de caràcter voluntari, el personal funcionari d'altres administracions ha de complir amb els altres requisits establerts per la relació de llocs de feina i per la Instrucció 2/2012, de 27 de març, de la directora general de Funció Pública, Administracions Públiques i Qualitat dels Serveis per la qual es fixen els criteris i les pautes per adjudicar les comissions de serveis de caràcter voluntari en l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

El personal funcionari en comissió de serveis en altres administracions roman en la situació administrativa de servei actiu a l'administració d'origen. De fet és aquest l'organisme competent per reconèixer els triennis que vencen durant el temps en què el funcionari o la funcionària roman en comissió de serveis en una altra administració. L'Administració de destí, on es desenvolupa la comissió de serveis, és la que s'ha de fer càrrec d'abonar les retribucions.

D'acord amb tot el que s'ha exposat, l'Administració de la CAIB reconeix els triennis que va perfeccionant el personal que es troba acomplint una comissió de serveis en una altra administració. Aquest personal tramet la resolució de reconeixement del trienni a l'administració de destí, la qual es fa càrrec d'abonar les retribucions que pertoquin.

L'Administració de la CAIB abona al personal funcionari d'altres administracions la quantia corresponent als triennis que té reconeguts per la seva administració d'origen. Per abonar aquest concepte retributiu és necessari que la persona interessada aporti un certificat de l'Administració d'origen que deixi constància dels triennis que té reconeguts, el grup o subgrup i la data de venciment o perfeccionament. Quan la persona interessada aporta aquest certificat la Direcció General de Funció Pública emet una resolució mitjançant la qual reconeix el dret de la persona interessada a percebre les retribucions corresponents als triennis reconeguts per la seva administració d'origen. Els efectes econòmics d'aquest reconeixement són des de la data d'inici de la comissió de serveis. En el cas que venci un nou trienni, la persona interessada ha d'aportar la resolució emesa per l'administració d'origen i s'emet una nova resolució que reconeix el dret a percebre el nou trienni.

3.4. Els triennis dels alts càrrecs

L'article 12.2 de la Llei 11/1993, de 22 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 1994 va establir:

2. D'acord amb el que s'estableix a la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública, els alts càrrecs tendran dret a la percepció, referida a catorze mensualitats dels triennis que poguessin tenir reconeguts com a funcionaris o personal laboral al servei de qualsevol administració pública.

Per la seva part, l'article 31.4 del Decret 75/2004, de 27 d'agost, de desplegament de determinats aspectes de la Llei de finances i de les Lleis de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears, estableix la mateixa previsió respecte als triennis que tenen reconeguts els alts càrrecs.

D'aquesta manera, les lleis anuals de pressuposts de la CAIB estableixen l'import de les retribucions que han de percebre els alts càrrecs del Govern «sens perjudici de les que corresponguin pel concepte d'antiguitat». Per a l'any 2021, el dret a

percebre triennis dels alts càrrecs es troba previst a l'article 15 de la Llei 3/2020, del 29 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2021.

El concepte *alt càrrec* és un concepte jurídic indeterminat que no sempre abasta el mateix àmbit subjectiu. Així, un càrrec determinat pot tenir aquesta consideració a efectes de la Llei 2/1996, de 19 de novembre, d'incompatibilitats dels membres del Govern i dels alts càrrecs de la comunitat autònoma de les Illes Balears; i no tenir aquesta consideració a efectes de l'aplicació d'altres normes.

Pel que fa al dret dels alts càrrecs a percebre els triennis que tenen reconeguts, s'entenen dins l'àmbit subjectiu els càrrecs següents:

- a) La presidenta de les Illes Balears.
- b) El vicepresident i consellers.
- c) Els directors generals i càrrecs assimilats expressament. Són càrrecs expressament assimilats la Direcció de l'Advocacia de les Illes Balears o les Delegacions de la Presidència.
- d) Els secretaris generals.
- e) L'interventor general de la CAIB.
- f) El director general de l'IB-Salut.
- g) El secretari general de l'IB-Salut.
- h) Els membres de la Sindicatura de Comptes.
- i) El director de l'Oficina de Prevenció i Lluita contra la Corrupció a les Illes Balears.

En el cas d'una persona que ja té la condició de personal funcionari de la CAIB no és necessari presentar cap sol·licitud per percebre els triennis que té reconeguts. Aquestes persones són declarades en la situació administrativa de serveis especials per l'Administració de la CAIB i, com ja s'ha exposat, el text refós de l'EBEP estableix el seu dret a percebre els triennis que tinguin reconeguts.

Si la persona interessada no té la condició de personal funcionari o laboral de l'Administració de la CAIB, ho ha de sol·licitar expressament a més d'acreditar els triennis reconeguts per la seva administració d'origen. Un cop fet això, la direcció general competent en matèria de funció pública emet la resolució corresponent.

3.5. Els triennis del personal amb contracte d'alta direcció

Les persones titulars de la gerència i d'altres òrgans unipersonals de direcció dels ens del sector públic instrumental de la CAIB solen subscriure un contracte laboral d'alta direcció. Així, l'article 21.2 de la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la CAIB disposa que els titulars de la gerència i dels altres òrgans de direcció estan sotmesos, amb caràcter general, a la relació laboral especial d'alta direcció.

El contracte especial d'alta direcció es troba regulat pel text refós de l'Estatut dels treballadors i pel Reial decret 1382/1985, d'1 d'agost, pel qual es regula la relació laboral de caràcter especial del personal d'alta direcció (vegeu el document d'interès núm. 1). D'acord amb aquesta normativa, els drets i les obligacions d'aquest tipus de relació laboral es regulen per la voluntat de les parts signants del contracte. El Reial decret 1382/1985 estableix un contingut mínim del contracte, dins del qual es troben les retribucions que s'han de percebre. Dins aquesta clàusula dels contractes d'alta direcció se sol incloure el dret a percebre les retribucions corresponents als triennis que es tenen reconeguts com a personal funcionari o laboral de qualsevol administració pública.

El personal d'alta direcció al qual se li hagi inclòs dins el contracte d'alta direcció el dret a percebre triennis ho ha de sol·licitar expressament a la Direcció General de Funció Pública i ha d'aportar una còpia del contracte subscrit.

3.6. Els triennis del personal eventual

És personal eventual el que, en virtut d'un nomenament legal, ocupa, amb caràcter temporal, llocs de feina considerats de confiança o d'assessorament especial de la presidència o de les conselleries, no reservats a personal funcionari de carrera.

El nombre de llocs de feina del personal eventual, les seves característiques i les retribucions que li corresponen són públiques i les determina el Consell de Govern.

El Decret 107/1995, de 21 de setembre, pel qual s'estableixen normes d'aplicació al personal eventual disposa que l'acord de creació de llocs de treball pot preveure el dret a percebre retribucions per antiguitat o triennis i que, si és així, aquest concepte retributiu s'ha de percebre en catorze mensualitats.

En l'actualitat, la normativa d'aplicació reconeix el dret del personal eventual a percebre els triennis que tinguin reconeguts. En concret, el punt 3 de l'Acord del Consell de Govern de 3 de juliol de 2015, pel qual s'aprova la relació de llocs de treball corresponent al personal eventual al servei de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, estableix:

Tercer. A l'efecte de retribucions per antiguitat o triennis, reconèixer el dret a la percepció dels conceptes esmentats, que els ocupants dels llocs de treball creats per aquest Acord acreditin en les administracions públiques.

3.7. El reconeixement de serveis previs a efectes de triennis

3.7.1. Introducció

En el Butlletí Oficial de l'Estat núm. 9, de 10 de gener de 1979, es va publicar la Llei 70/1978, de 26 de desembre, que regula el reconeixement dels serveis previs dels funcionaris en l'Administració Pública (document d'interès núm. 2).

La Llei 70/1978 va entrar en vigor l'1 d'agost de 1982. Per tant, els efectes econòmics que de la seva aplicació se'n derivaren, foren també a partir de la data esmentada en el paràgraf anterior.

Per a les persones interessades aquesta Llei va suposar poder computar els serveis prestats per a l'Administració amb anterioritat a l'adquisició de la condició de personal funcionari de carrera. És a dir, va permetre acumular a efectes de reconeixement de triennis els serveis prestats com a personal funcionari interí, personal funcionari en pràctiques, personal laboral (fix o temporal) i personal funcionari de carrera d'altres cossos o escales.

La Llei 70/1978 fou desenvolupada reglamentàriament per mitjà del Reial decret 1481/1982, de 25 de juny, pel qual es dicten normes d'aplicació de la Llei 70/1978, de 26 de desembre, de reconeixement de serveis previs a l'Administració pública (document d'interès núm. 3).

L'entrada en vigor de la Llei 70/1978 i el Reial decret 1481/1982 afectà de manera important a les retribucions bàsiques del personal funcionari de carrera de les administracions públiques.

Aquestes dues normes són d'aplicació a l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i es troben complementades per:

— L'Ordre de 28 de març de 1996 de la Conselleria de Funció Pública, de reconeixement de serveis previs del personal laboral fix en altres administracions (document d'interès núm. 4).

Aquesta Ordre fou emesa atès que la Llei 70/1978 i el Reial decret 1481/1982 no són d'aplicació al personal laboral de l'Administració de la CAIB.

— La Instrucció 1/2003, del director general de Funció Pública, per la qual es regulen els efectes administratius i econòmics de les resolucions de reconeixement de serveis previs del personal funcionari, a efectes de triennis, a l'emparament de la Llei 70/1978, de reconeixement de serveis previs en l'administració pública (document d'interès núm. 5).

El fet que la normativa fos aprovada en els anys 1978 i 1982 fa que en l'actualitat es produeixin certs anacronismes. Així, per exemple, l'article 1.2 de la Llei 70/78

especifica que s'han de considerar serveis efectius prestats per a l'administració pública ja sigui en qualitat de «funcionario de empleo (eventual o interino)» o en règim de contractació administrativa. Aquesta darrera modalitat de prestació de serveis ha desaparegut avui dia i pel que fa als «funcionarios de empleo» se n'ha canviat la nomenclatura.

3.7.2. Àmbit subjectiu d'aplicació

Tant la Llei 70/1978 com el Reial decret 1481/1982 fan referència expressa al dret del personal funcionari de carrera al reconeixement dels serveis previs a efectes de triennis.

Com ja s'ha dit en aquesta unitat, no fou fins a l'entrada en vigor de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, mitjançant la qual s'aprova l'Estatut bàsic de l'empleat públic (el 13 de maig de 2007), que es reconegué el dret del personal funcionari interí a percebre triennis. L'article 25.2 del text refós de l'EBEP va preveure el dret al reconeixement dels serveis previs a efectes de triennis del personal funcionari interí en els termes següents:

2. Se reconocerán los trienios correspondientes a los servicios prestados antes de la entrada en vigor del presente Estatuto que tendrán efectos retributivos únicamente a partir de la entrada en vigor del mismo.

Conseqüentment, avui dia, la Llei 70/1978 i la normativa de desenvolupament són d'aplicació tant al personal funcionari de carrera com al personal funcionari interí.

3.7.3. Concepte d'Administració Pública a efectes de la Llei 70/1978

L'article 1 de la Llei 70/1978 disposa el següent:

Uno. Se reconocen a los funcionarios de carrera de la Administración del Estado, de la Local, de la Institucional, de la de Justicia, de la Jurisdicción del Trabajo y de la Seguridad Social la totalidad de los servicios indistintamente prestados por ellos en dichas Administraciones, previos a la constitución de los correspondientes Cuerpos, Escalas o plazas o a su ingreso en ellos, así como el período de prácticas de los funcionarios que hayan superado las pruebas de ingreso en la Administración pública.

Dos. Se considerarán servicios efectivos todos los indistintamente prestados a las esferas de la Administración Pública señaladas en el párrafo anterior [...].

D'una primera lectura d'aquest precepte s'infereix que s'han de reconèixer els serveis prestats a administracions territorials com ara l'Administració General de l'Estat, l'Administració de la CAIB, els consells insulars o els ajuntaments. La Llei 70/1978 esmenta expressament que també s'han de reconèixer els serveis prestats a l'Administració militar, la Guàrdia Civil i la policia. Però el precepte

transcrit també es refereix a l'administració institucional o ens del sector públic instrumental. S'ha de tenir en compte que el sector públic instrumental es troba integrat per tota una diversitat d'ens als quals s'aplica un règim jurídic heterogeni; i que aquesta tipologia d'ens no és uniforme en les diferents administracions públiques.

El sector públic instrumental de l'Administració General de l'Estat es troba regulat per la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. El sector públic instrumental de l'Administració de la CAIB es troba regulat per la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la CAIB.

En aquest punt, cal fer una referència expressa als principals ens del sector públic instrumental.

Organismes autònoms

La normativa estatal qualifica els organismes autònoms i les entitats públiques empresarials com a organismes públics vinculats o dependents de l'Administració General de l'Estat. La normativa autonòmica els qualifica d'organismes públics de naturalesa institucional amb personificació pública.

Els organismes autònoms són ens de dret públic que es regeixen pel dret administratiu i desenvolupen activitats pròpies de l'Administració pública (activitats de foment, prestacionals, de gestió de serveis públics, de producció de béns d'interès públic).

El personal al servei dels organismes autònoms pot tenir la condició de personal funcionari o laboral. Al personal al servei dels organismes autònoms de la CAIB li és aplicable la legislació autonòmica de funció pública en els mateixos termes que al personal al servei de l'Administració de la CAIB.

Els actes i les resolucions dels òrgans dels organismes autònoms s'han de regir per les regles corresponents previstes en la legislació reguladora del règim jurídic i del procediment administratiu en l'àmbit de l'Administració de la CAIB.

Els organismes autònoms es troben adscrits a una conselleria determinada. Aquesta, en execució de programes específics, encarrega a l'organisme autònom el desenvolupament de les activitats corresponents. Dins de la nostra Administració podem destacar els organismes autònoms següents: l'Escola Balear d'Administració Pública, l'institut Balear de la Dona i el Servei d'Ocupació de les Illes Balears.

Ateses les característiques, les funcions que desenvolupen, les potestats administratives que exerceixen, així com el règim de selecció o adscripció de personal dels organismes autònoms, els serveis prestats en aquest tipus d'ens es reconeixen a efectes de triennis. És a dir, es troben dins l'àmbit d'aplicació de la Llei 70/1978.

Entitats públiques empresarials

L'article 103 de la Llei 40/2015 defineix les entitats públiques empresarials com a entitats de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia, patrimoni propi i autonomia en la seva gestió, que es financen majoritàriament amb ingressos de mercat i que juntament amb l'exercici de potestats administratives desenvolupen activitats prestacionals, de gestió de serveis o de producció de béns d'interès públic, susceptibles de contraprestació.

La Llei 7/2010 defineix les entitats públiques empresarials com a organismes públics als quals s'encarrega la realització d'activitats de prestació, gestió de serveis o producció de béns d'interès públic susceptibles de contraprestació.

La doctrina i la jurisprudència han determinat que també han de ser objecte de reconeixement a efectes de triennis els serveis prestats en les entitats públiques empresarials.

Societats mercantils de titularitat pública

L'article 29.3 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, que regula la situació d'excedència per prestació de serveis en el sector públic, va preveure que el temps en què el personal funcionari romangués en aquesta situació no era computable a efectes de triennis. Alhora, aquest precepte també especificà que sí que computava, a efectes de triennis, el període de serveis prestats en organismes o ens del sector públic amb l'excepció dels prestats en societats mercantils de titularitat pública.

El criteri seguit per l'Administració General de l'Estat es troba ben resumit en el fragment que a continuació es transcriu de l'informe de 22 de desembre de 2005 emès per l'Institut Nacional d'Administració Pública (INAP):

[...]

Dentro del concepto de administración institucional, a los efectos del reconocimiento de los servicios previos de la Ley 70/1978, no se incluyen las entidades de derecho privado y sometidas al régimen de las sociedades mercantiles, ya que estas entidades no son entidades públicas y por tanto están excluidas del ámbito de aplicación del Derecho Administrativo y no tienen la consideración de Administración Pública. Además, los puestos de trabajo de estas entidades societarias no forman parte de las relaciones de puestos de trabajo de ninguna administración pública, tienen un contenido funcional comprendido dentro de la actividad empresarial de que se trate y el régimen jurídico del personal no está sometido a los principios de mérito y capacidad propios de la Administración Pública.

[...]

Sobre aquesta qüestió també hi ha hagut un considerable nombre de pronunciaments judicials, entre els quals es pot fer esment de la Sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem de 26 de gener de 1995, de la qual, pel seu interès, es transcriu el fonament de dret tercer:

[...]

Tercero. Es claro que el art.1º, apartados 1 y 2, de la mencionada Ley 70/1978 quiso reconocer a los funcionarios públicos de carrera de todas las Administraciones públicas los servicios prestados en otras distintas Administraciones y cualquiera fuese el régimen jurídico en que tales servicios se hubieran prestado (funcionarios de empleo, contratado administrativo o laboral), pero siempre que el vínculo funcional o la relación jurídico-laboral se efectuase al servicio de una esfera de la Administración pública, es decir, de Entes personificados de carácter público a los que pudieran vincularse tanto funcionarios bajo régimen estatuario como bajo régimen de contrato administrativo o laboral. Así quedaban incluidos el Estado, sus Organismos autónomos (Administración Institucional) y la Administración de la Seguridad Social. Las empresas nacionales, hoy sociedades estatales mercantiles, no son en rigor Organismos Autónomos (el Organismo Autónomo es el Instituto Nacional de Industria —INI— que las constituye y cuyo capital público las integra), sino entes de naturaleza privada que actúan en el tráfico jurídico equiparadas a sujetos privados y regidos por el Derecho civil, mercantil y laboral. No hay personificación pública y no gozan, por tanto, del carácter de Administración pública ni en rigor pueden asimilarse a ninguna de las esferas administrativas a que alude el artículo 1º de la Ley 70/1978.

[...]

Per tot això, s'ha de concloure que les societats mercantils de titularitat pública no es troben dins l'àmbit d'aplicació de la normativa de reconeixement de serveis previs a efectes de triennis.

Els consorcis administratius

Els consorcis formen part del sector públic instrumental estatal, autonòmic i local.

La Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del sector públic defineix els consorcis com a entitats de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i diferenciada, creades per diverses administracions públiques o entitats integrants del sector públic institucional, entre si o amb participació d'entitats privades, per al desenvolupament d'activitats d'interès comú a totes dins de l'àmbit de les seves competències. D'acord amb la Llei 40/2015, els consorcis poden dur a terme activitats de foment, prestacionals o de gestió comuna de serveis públics i totes les altres que estiguin previstes a les lleis. A més es poden utilitzar per a la gestió dels serveis públics.

La Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la CAIB defineix els consorcis com a entitats de dret públic que poden exercir les potestats administratives necessàries per al compliment de les seves finalitats, en els

termes que prevegin els seus estatuts, llevat de la potestat expropiatòria. La Llei 7/2010 determina que siguin consorcis del sector públic autonòmic els que estiguin adscrits a l'Administració de la CAIB d'acord amb els criteris que estableix la legislació estatal bàsica.

El marc legal exposat permet un ampli ventall de possibilitats a l'hora de constituir un consorci. Aquest pot estar constituït només per diferents administracions territorials, pot estar integrat per administracions territorials i ens del sector públic instrumental, també hi poden formar part entitats privades, poden prestar serveis públics, etc. Tot això fa que no es pugui afirmar, amb caràcter general, que els serveis prestats a un consorci administratiu es puguin reconèixer a efectes de triennis. Per poder determinar-ho se n'ha d'analitzar la norma de creació i els seus estatuts. Principalment s'han d'analitzar els punts següents:

- a) Les administracions i ens que integren el Consorci.
- b) El caràcter públic del consorci.
- c) Els fins que satisfà.
- d) L'exercici de potestats públiques.
- e) El procediment de selecció del personal.

Les fundacions públiques

Les fundacions públiques són organismes de titularitat pública de naturalesa institucional amb personificació privada. Pel que fa a la possibilitat de computar a efectes de triennis els serveis prestats a aquest tipus d'ens, és prou clarificador el fragment següent d'un informe emès per la Divisió de Consultoria del Ministeri d'Administracions Públiques de 5 de maig de 2016:

[...]

Por tanto, es preciso examinar la naturaleza jurídica de la Fundación, a efectos de determinar si tiene la consideración de Administración Pública para el reconocimiento de servicios prestados a la luz de lo previsto en la Ley 70/1978, de 26 de diciembre.

[...]

Con respecto a las Fundaciones, como prevé el artículo 2 f) de la Ley 47/2003, de 26 de noviembre, General Presupuestaria, cabe señalar que integran el sector público aquellas que formen parte del sector público estatal así definidas en la Ley de Fundaciones, 50/2002, de 26 de diciembre. En consecuencia, habrá que atender a la regulación específica y valorar si la naturaleza jurídica de estas fundaciones se acomoda a los requisitos previstos para las del sector público estatal en el Capítulo XI de la Ley 50/2002.

El artículo 8.4 de la Ley 50/2002, de 26 de diciembre, de Fundaciones, reconoce a las personas jurídico-públicas capacidad para constituir Fundaciones.

Los Estatutos de la Fundación establecen en su artículo 1 que la misma “constituye una fundación del sector público estatal, de interés general en el ámbito de la cooperación internacional para el desarrollo de sistemas de salud, de los servicios sociales y de la promoción de la igualdad de trato y no discriminación, en terceros países”.

El artículo 2 de los Estatutos de la Fundación establece que esta se regirá por la normativa existente en cada momento en materia de fundaciones del sector público estatal y por el resto de disposiciones que le sean de aplicación.

De conformidad con esta información, la citada Fundación parece que tendría la condición de Administración institucional y, por lo tanto, estaría comprendida dentro del ámbito de aplicación de la Ley 70/1978, de 26 de diciembre, de reconocimiento de servicios previos en la Administración Pública, tal y como establece su artículo 1.1.

A la luz de los extremos expuestos, se entiende que la Fundación XXX tendría el carácter de fundación pública, en concreto, de fundación estatal, por lo que se incluiría a estos efectos dentro de la denominada “Administración Institucional”, y por ende, estaría comprendida dentro del ámbito de aplicación de la Ley 70/1978, de 26 de diciembre, tal y como exige su artículo 1.1, en este caso, para llevar a cabo el reconocimiento de servicios prestados.

No obstante, por parte del órgano consultante se deberán comprobar finalmente los requisitos exigidos para tal reconocimiento, incluidos, en su caso

D'acord amb aquest informe es poden reconèixer els serveis prestats a les fundacions públiques, però cal verificar que es tracta d'una fundació integrada en el sector públic i se n'han d'analitzar els estatuts, principalment els fins d'interès generals que satisfà, les funcions que desenvolupa i el procediment de selecció de personal.

D'acord amb la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic de la CAIB, són fundacions del sector públic de la CAIB les adscrites a l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears d'acord amb els criteris que, a aquest efecte, s'estableixen en la legislació estatal bàsica relativa al règim jurídic del sector públic.

Les universitats

Les universitats estan dotades de personalitat jurídica i duen a terme les funcions en règim d'autonomia i de coordinació entre totes.

La Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats diferencia entre universitats públiques i privades. Són universitats públiques les institucions creades per una llei per a la consecució de fins d'interès públic general i que duen a terme totes les funcions que enumera l'article 2.1 de la mateixa llei orgànica.

Tant de la normativa que regula les universitats públiques, com de la jurisprudència, es desprèn que les universitats públiques tenen la consideració d'administracions públiques i, en conseqüència, els serveis prestats en aquests ens es poden reconèixer a efectes de trienni. Entre les sentències emeses es pot destacar el següent fragment de la Sentència del Tribunal Suprem d'1 de desembre de 2003:

[...]

De las previsiones de la LOU y de la LOFAGE, así como de la jurisprudencia del Tribunal Supremo se desprende claramente que las Universidades Públicas son "instituciones públicas", "organismos públicos" o "entes públicos". Estas locuciones permiten sin dificultad atribuir a las Universidades Públicas la condición de Administraciones Públicas, pues es difícil negar tal calificación —Administraciones Públicas— a entidades u organismos que se definen precisamente como entidades u organismos públicos.

[...]

En darrer terme s'ha de fer esment que les universitats públiques:

- a) Disposen de personal de cossos docents universitaris i de personal funcionari d'administració i serveis que pertanyen a escales pròpies de les universitats.
- b) Emeten actes subjectes al dret administratiu comú.
- c) Poden ser titulars de béns de domini públic.
- d) En matèria de contractació administrativa tenen la condició d'administració pública.
- e) Perceben taxes (de matriculació, per expedició de títols). S'ha de recordar que si no es té la condició d'administració pública no es poden exigir prestacions patrimonials de caràcter públic.

Pel que fa a les universitats privades, aquestes no tenen la consideració d'administració pública i, en conseqüència, no es poden reconèixer els serveis prestats en aquestes.

Les mancomunitats

La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, reconeix als municipis el dret a associar-se amb altres municipis per a l'execució d'obres i serveis de la seva competència.

Les mancomunitats tenen la consideració d'administració local territorial i la seva inclusió dins l'àmbit d'aplicació de la Llei 70/1978 no planteja cap dubte.

Administracions de la Unió Europea

La Llei 2/2004, de 27 de desembre, de pressuposts generals de l'Estat per a l'any 2005, va afegir una nova disposició addicional, la vint-i-sisena, a la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

Aquesta disposició addicional permet el reconeixement dels serveis prestats:

- a) Per a les administracions públiques de qualsevol estat de la Unió Europea.
- b) Per a aquells Estats en què, en virtut dels tractats internacionals subscrits per la Unió Europea i ratificats per Espanya, sigui d'aplicació la lliure circulació de persones treballadores d'acord amb la normativa comunitària.

La Disposició addicional vint-i-sisena de la Llei 30/1984 té caràcter bàsic. El concepte d'administracions públiques també s'ha d'entendre referit al sector públic instrumental de la Unió Europea.

3.7.4. Procediment de reconeixement de serveis previs a efectes de triennis

Sol·licitud

Es tracta d'un procediment que s'inicia sempre a instància de la persona interessada.

A la sol·licitud s'ha d'adjuntar el certificat de serveis prestats que es pretén que siguin reconeguts, o els certificats corresponents en cas que s'hagin prestat serveis en més d'una administració.

A la intranet de la CAIB hi ha a disposició del personal funcionari i del personal laboral de l'Administració de la CAIB un model de sol·licitud de reconeixement de serveis previs a efectes de triennis (vegeu el document d'interès núm. 6).

Certificats

L'Administració competent per emetre els certificats és aquella en què s'han prestat els serveis que es pretén que siguin reconeguts. També es pot aportar una còpia acarada del certificat si no es vol adjuntar el document original.

L'article 3 del Reial decret 1481/1982 fa referència als certificats, amb especial esment de les dades que han de contenir. Aquest precepte estableix que els certificats s'han d'ajustar al model de l'annex 1 d'aquesta norma, motiu pel qual en la pràctica els certificats de serveis prestats són coneguts com a annexos 1.

El contingut mínim d'aquests certificats és el següent:

- Identificació de l'Administració on s'han prestat els serveis.
- Nom, llinatges i número de DNI de la persona interessada.
- Cos, escala i/o especialitat en cas que els serveis s'hagin prestat en la condició de personal funcionari.
- Plaça o categoria professional en el cas que els serveis s'hagin prestat en la condició de personal laboral.
- El vincle en què s'han prestat els serveis: funcionari de carrera, funcionari interí, funcionari en pràctiques, contractat laboral fix o temporal.
- El període de temps en què s'han prestat els serveis, s'ha d'indicar el dia, mes i any de l'inici i el dia, mes i any de la finalització.

L'article 3 del Reial decret 1481/1982 indica que els certificats «expresarán el nivel de proporcionalidad que por analogía corresponde a los servicios prestados en cada periodo de tiempo de conformidad con las titulaciones y requisitos que tenía el funcionario cuando prestó los servicios objeto del reconocimiento y el puesto de trabajo efectivamente desempeñado». L'índex de proporcionalitat és necessari per determinar el grup o el subgrup en què s'han de reconèixer els serveis prestats, sobretot pel que fa als serveis prestats com a personal laboral o com a personal funcionari abans que s'aprovés la classificació dels cossos i escales en grups o subgrups.

L'índex de proporcionalitat es va fixar atenent a les titulacions i als grups de classificació funcional vigents en el seu moment. La correspondència entre titulacions, grup o subgrup de titulació i nivell de proporcionalitat és la següent:

Titulació	Grup/ subgrup	Nivell de proporcionalitat	Nivell conveni CAIB
Doctor, llicenciat, enginyer, arquitecte o equivalent	A1 (antic grup A)	10	1
Enginyer tècnic, diplomad, arquitecte tècnic o equivalent	A2 (antic grup B)	8	2
Batxiller superior, formació professional de segon grau o equivalent	C1 (antic grup C)	6	3-4
Graduat escolar, formació professional de segon grau, batxiller elemental o equivalent	C2 (antic grup D)	4	5-6
Certificat d'escolaritat (estudis primaris)	AP (antic grup E)	3	7-8

La Llei 9/1978 va preveure la possibilitat que els serveis prestats com a contractat laboral o administratiu no es trobessin formalment documentats. El Reial decret 1481/1982 va preveure que, en el cas que els contractes no es formalitzessin documentalment en el seu moment, els certificats de serveis prestats es poden emetre fonamentant-se en qualsevol mitjà de prova vàlid en dret. Alguns exemples de mitjans de prova són:

- Les fotocòpies, testimonis o còpies autoritzades de les nòmines percebudes.
- Els rebuts, llistes de pagament o qualsevol altre document acreditatiu de l'abonament a la persona interessada de les retribucions satisfetes durant el període de temps que es pretén que sigui reconegut.

Així mateix, pot succeir que un determinat ens del sector públic instrumental on es prestaren els serveis s'hagi extingit. En aquests casos, quan es demostra la impossibilitat material d'aportar el certificat, l'Administració de la CAIB admet com a prova dels serveis prestats aquells que consten com a cotitzats a l'informe de vida laboral.

A l'Administració de la CAIB l'òrgan competent per resoldre els procediments de reconeixement de serveis previs a efectes de triennis és la directora general de Funció Pública. Es tracta d'una competència delegada per la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat de 24 de febrer de 2021, BOIB núm. 31, de 4 de març). El termini per resoldre el procediment és de sis mesos i el sentit del silenci, d'acord amb la Disposició transitòria vuitena de la Llei 3/2007, és desestimatori.

Pel que fa als serveis prestats a l'Administració de la Comunitat Autònoma, cal assenyalar que aquests certificats es poden sol·licitar a través del Portal de Serveis al Personal, indicant el motiu de la petició. Un cop emesos tenen una validesa de 10 anys.

3.7.5. Valoració i grup o subgrup dels triennis reconeguts

L'Administració acumula cronològicament els serveis objecte de reconeixement i duu a terme un nou còmput de triennis. En el cas que la persona interessada hagi prestat serveis a més d'un cos, escala o plaça laboral, els serveis es van acumulant per ordre d'antiguitat.

Si, d'acord amb el nou còmput de serveis, pertoca el reconeixement d'algun trienni, aquest es perfecciona en el grup o subgrup assignat al cos, escala o especialitat en què es compleixen els tres anys, amb independència que durant aquests tres anys s'hagin prestat serveis a diferents cossos o amb diversos nivells de proporcionalitat. En el supòsit que el reconeixement de serveis previs no suposi el reconeixement d'algun trienni, la conseqüència d'aquest reconeixement és l'escurçament del venciment del trienni en període de perfeccionament.

3.7.6. Altres consideracions a tenir en compte

3.7.6.1. Serveis que tenen el caràcter de prestació personal obligatòria

El Reial decret 1481/1982 disposa que, a efectes de perfeccionament de triennis, s'han de computar tots els serveis prestats a qualsevol administració pública. No obstant això, aquesta afirmació es veu matisada en el mateix reglament atès que no són objecte de reconeixement els serveis que tenen el caràcter de prestació personal obligatòria. És a dir el servei militar obligatori i la prestació social substitutòria.

Quan el servei militar era obligatori, fins a l'any 2001, les persones reclutades prestaven serveis per al ministeri competent en matèria de defensa. Durant els anys que va ser vigent el servei militar obligatori aquest va tenir diversos períodes de durada obligatòria. Atesa la previsió del Reial decret 1481/1982 només es poden reconèixer els serveis que excedeixen del període obligatori del servei militar vigent en cada moment. D'acord amb això, el Ministeri de Defensa emet uns certificats específics de serveis prestats a efectes de triennis en els quals especifica expressament el període que excedeix del servei militar obligatori.

El mateix criteri es manté respecte a la prestació social substitutòria, aquesta prestació de serveis es podia desenvolupar a una administració pública, però només es pot reconèixer com a servei prestat a efectes de triennis la part que excedeix del període de prestació de serveis obligatori.

3.7.6.2. Serveis prestats simultàniament a més d'una administració

És possible que una persona hagi prestat serveis simultàniament a més d'una administració pública, sigui d'acord amb el que estableix el règim jurídic d'incompatibilitats, sigui incomplint-ho.

En tot cas, el mateix període de temps només pot computar una vegada. En el cas que una persona interessada aporti certificats de diferents administracions públiques i, a la vista d'aquests, s'encavalquin períodes de prestació de serveis, es reconeixeran els períodes corresponents sense encavalcaments.

3.7.6.3. Serveis prestats en règim de contractació administrativa

Així, com s'ha dit, la Llei 70/1978 preveu el reconeixement de serveis prestats en règim de contractació administrativa. I és que, fins a l'any 1984, la figura del personal contractat temporalment en règim administratiu per dur a terme treballs específics, concrets i de caràcter extraordinari o d'urgència es trobava

previst en la normativa de funció pública. La disposició addicional quarta de la Llei 30/1984 establia que:

1. A partir de la fecha de entrada en vigor de la presente Ley no podrán celebrarse por las Administraciones Públicas contratos de colaboración temporal en régimen de derecho administrativo.
2. Los contratos a celebrar excepcionalmente por las Administraciones Públicas con personal para la realización de trabajos específicos y concretos no habituales se someterán a la legislación de contratos del Estado, sin perjuicio, en su caso, de la aplicación de la normativa civil o mercantil.

Per tant, la contractació temporal en règim administratiu a la qual es refereix la Llei 70/1978 era una relació temporal i funcional al marge d'aquella que regulava la llei de contractació pública. Avui dia la contractació administrativa de les administracions públiques es troba regulada, entre altres normes, per la Llei 9/2017, de 8 de novembre de contractes del sector públic i per la normativa autonòmica aprovada en aquest àmbit. Entre els contractes més habituals es pot fer esment del contracte d'obres, el de subministrament o el de serveis.

D'acord amb el que s'ha exposat, s'ha de concloure que:

- a) Els serveis prestats mitjançant contractes de col·laboració temporal en règim de dret administratiu, contractes que es pogueren subscriure fins a l'any 1984, són objecte de reconeixement a efectes de triennis.
- b) Els serveis prestats sota l'auspici de la normativa aplicable en matèria de contractació pública no són susceptibles de reconeixement a efectes de triennis.

Els serveis que es poden reconèixer d'acord amb la Llei 70/1978 duen implícita una relació de prestació de serveis per compte d'altri, sigui laboral o funcional. Els serveis prestats a conseqüència de la subscripció de contractes administratius entre persones físiques i administracions públiques són serveis prestats per compte propi, no susceptibles de ser reconeguts a efectes de triennis. I, de fet, en l'informe de vida laboral de les persones interessades, aquests serveis figuren com a prestats per persones treballadores autònomes.

En aquest punt és prou clarificadora la Sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Galícia de 12 de desembre de 2001, de la qual podem extreure el fragment següent:

TERCERO.-

[...]

Es fundamental tener en cuenta que cuando se dictó la Ley 70/1978 era factible la contratación de personal para la realización de estudios, proyectos, dictámenes y otras prestaciones, siendo el objeto de los

mismos la realización de trabajos específicos concretos y de carácter extraordinario o de urgencia, tal como se establecía en el artículo 6 de la Ley de Funcionarios Civiles del Estado, texto articulado aprobado por el Decreto 315/1964 de 7 de febrero, lo cual ha cambiado posteriormente, con la derogación por la Ley 30/1984 [...]. En efecto, en el régimen existente bajo la vigencia del artículo 6 se contrataba personal, que resultaba integrado en la estructura administrativa, y a quien se encomendaba la realización de los trabajos específicos y concretos (relación regulada por la legislación de funcionarios públicos), personal ligado a la Administración en régimen de contratación administrativa en cuyo concepto le prestaba sus servicios. Sin embargo, a partir de la vigencia del Decreto 1465/1985 y posteriormente del artículo 201 de la Ley 13/1995, lo contratado son los trabajos específicos y concretos no habituales de la Administración, que habrán de ser efectuados por personas que no se integran en aquella estructura administrativa, pues el otorgamiento del contrato no supone la existencia de relación funcional o laboral, de modo que no existe ligazón con la Administración sino a través de la realización de aquellos trabajos, aunque sea en virtud de un contrato administrativo (relación regulada por la legislación de contratos de las Administraciones Públicas), por lo que no existen servicios previos que puedan ser computados a los efectos de la Ley 70/1978, lo que justifica la adecuación a la legalidad de la resolución administrativa impugnada. [...].

3.7.6.4. Serveis prestats com a càrrec polític

Els serveis prestats com a càrrec polític (conseller/a, director/a general o secretari/ària general, per exemple) no poden ser reconeguts a efectes de triennis atès que no impliquen cap relació de prestació de serveis en règim funcional o laboral. Això sí, en el supòsit d'una persona que ja té la condició de personal funcionari de l'Administració de la CAIB i accedeix a un càrrec polític que habilita el pas a la situació administrativa de serveis especials, el temps que roman en aquesta situació sí que és computable a efectes de triennis d'acord amb allò que disposa el text refós de l'EBEP.

3.7.6.5. Serveis prestats com a becari

Els serveis prestats com a becari tampoc són computables a efectes de triennis atès que tampoc es constitueix una relació de prestació de serveis funcional o laboral.

La jurisprudència, entre altres la Sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem d'11 de desembre de 2001, així ho va determinar.

D'aquesta Sentència cal transcriure el fonament de dret setè:

[...] En cuanto al carácter de errónea de la doctrina que sienta la sentencia recurrida en casación en interés de la Ley, cabe invocar, para declararla como tal, el art. 1 de la Ley 70/1978, de 26 de Diciembre, sobre reconocimiento de servicios previos en la Administración Pública, a cuyo

tenor dicho reconocimiento refiérese a los servicios prestados previos a la constitución de los correspondientes Cuerpos, Escalas o plazas o a su ingreso en ellos, así como al período de prácticas de los funcionarios que hayan superado las pruebas de ingreso en la Administración Pública, bajo la consideración de que por servicios efectivos se entienden los prestados en las Administraciones tanto en calidad de funcionario de empleo (eventual o interino) como los prestados en régimen de contratación administrativa o laboral, y con la precisión de que los funcionarios de carrera, a efectos de percibir el importe de los trienios que tuvieren reconocidos por servicios sucesivos prestados, desempeñando plaza o destino en propiedad, son aquellos funcionarios de carrera incluidos en el apartado 1 de dicho artículo, pero con relación a los servicios a que se refiere su apartado 2, de modo que el núcleo de la cuestión radica en la «calidad» con que se prestan esos servicios efectivos, que ha de ser, se insiste, como prestados por funcionarios de empleo, eventuales o interinos, o como prestados en régimen de contratación administrativa o laboral, conceptos éstos en que no cabe incluir a los becarios, sea cual sea el «provecho» que representen para la Administración, puesto que el núcleo de la cuestión se halla, no en el «provecho» sino en la «calidad» en que se prestan dichos servicios, y tal «calidad», necesaria a efectos de los reconocimientos pretendidos por el recurrente en la instancia y recogidos en la sentencia recurrida a tales efectos, no concurre en quienes, como los becarios, sólo resultan beneficiarios de una forma de subvención, de ayuda pecuniaria para que obtengan la debida formación, sin que exista relación de servicios profesionales con la Universidad [...].

Tema 4: El grau personal

4.1. Introducció

La relació de llocs de feina de personal funcionari classifica els llocs en trenta nivells. Aquesta classificació determina les retribucions que corresponen al complement de destinació. Per dur a terme aquesta classificació s'ha de valorar cada lloc en consideració als criteris de titulació, especialització, responsabilitat, competència i estructura jeràrquica subordinada.

La Llei 3/2020, del 29 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2021, estableix les quanties que es relacionen a continuació, referides a dotze mensualitats per al complement de destí (CD):

Nivell	CD	Nivell	CD
1	1.171,58 €	16	4.467,73 €
2	1.386,33 €	17	4.753,70 €
3	1.601,34 €	18	5.040,42 €
4	1.815,85 €	19	5.327,25 €
5	2.030,73 €	20	5.613,84 €
6	2.174,03 €	21	6.043,48 €
7	2.317,44 €	22	6.509,28 €

8	2.460,49 €	23	6.976,19 €
9	2.604,40 €	24	7.442,12 €
10	2.747,57 €	25	7.908,78 €
11	3.033,80 €	26	8.914,18 €
12	3.320,51 €	27	10.160,54 €
13	3.607,34 €	28	10.627,32 €
14	3.894,30 €	29	11.093,62 €
15	4.180,65 €	30	12.368,14 €

Els intervals mínims i màxim dels nivells dels llocs de feina que corresponen a cada cos, escala i/o especialitat, tenint en compte el grup o subgrup al qual es troben adscrits, són els següents:

Grup/Subgrup	Nivell mínim	Nivell màxim
A1	21	30
A2	18	26
B	17	24
C1	16	23
C2	14	19
AP	12	15

El grau personal es troba regulat per la Llei 3/2007 i pel Decret 33/1994, de 28 de març, pel qual s'aprova el Reglament de proveïment de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris al servei de l'Administració de la CAIB.

El grau personal reconegut pot tenir incidència retributiva atès que l'article 63.3 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la CAIB preveu que el personal funcionari té dret a percebre com a mínim el complement de destinació corresponent al seu grau personal. D'acord amb això, el personal funcionari percep en concepte de complement de destinació aquell que es troba assignat al lloc de feina o el que té consolidat com a grau personal en cas que aquest sigui superior.

L'article 121 de la Llei 3/2007 té en compte aquestes dues possibilitats i defineix el complement de destí com el concepte que retribueix la progressió assolida pel personal funcionari mitjançant l'adquisició i la consolidació del grau personal o per l'ocupació de llocs de feina de nivell superior.

És important fer esment que, a banda dels efectes retributius, el grau personal és també un dels mecanismes mitjançant els quals es fa efectiva la carrera professional i és un mèrit de consideració necessària per proveir llocs de feina mitjançant el sistema ordinari de concurs de mèrits.

Les modalitats d'adquisició del grau personal són les següents:

- a) Adquisició inicial per nou ingrés.
- b) Consolidació per l'ocupació de llocs de feina de nivell superior.
- c) Adquisició per la superació de cursos i procediments d'avaluació de l'acompliment.

L'adquisició, la consolidació i el canvi del grau personal s'han d'anotar en el Registre General de Personal i han de constar a l'expedient personal.

4.2. L'adquisició del grau personal per nou ingrés

Amb l'entrada en vigor de la Llei 3/2007 es va instaurar, per primera vegada en la funció pública de la CAIB, l'adquisició del grau personal per nou ingrés o grau personal inicial.

El grau personal inicial coincideix amb el nivell mínim corresponent al cos o a l'escala d'accés. D'aquesta manera la Llei 3/2007:

- a) Assegura una adequada progressió en la consolidació del grau personal.
- b) Impossibilita el reconeixement immediat d'algun dels nivells més alts de l'interval corresponent.

En coherència amb aquesta nova regulació i des de la seva entrada en vigor, la conselleria competent en matèria de funció, a més d'emetre la resolució de nomenament de personal funcionari de carrera de les persones que han superat el procediment d'ingrés corresponent, emet una resolució de reconeixement del grau persona inicial. Per tant, es tracta d'un procediment que s'inicia d'ofici.

Pel que fa al personal funcionari de carrera que havia ingressat en la funció pública abans de l'entrada en vigor de la Llei 3/2007 sense grau personal reconegut, l'Administració va entendre que no se li havia de reconèixer el grau personal inicial. Aquesta és la interpretació que es mantenia atès que:

- a) Quan no existia el grau personal inicial, la consolidació del grau personal era un procediment que s'iniciava a instància de part.
- b) El reconeixement del grau inicial podia implicar l'aplicació retroactiva d'una norma desfavorable per a les persones que es trobaven en període de consolidació d'un grau superior al nivell mínim.

Arran de la interposició d'un recurs judicial, el Jutjat Contenciós núm. 3 de Palma en primera instància i el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears posteriorment, varen determinar que, amb independència de quan s'hagi

ingressat en la funció pública, tot el personal funcionari de carrera té consolidat i reconegut legalment un grau personal, que es correspon amb el grau inicial.

D'acord amb aquest pronunciament judicial, l'Administració de la CAIB va reconèixer a tot el personal funcionari de carrera el grau personal inicial.

S'ha de tenir en compte que aquesta regla general té una excepció: la promoció interna. I és que no es reconeix el grau personal inicial al personal funcionari que ingressa en un cos, una escala o una especialitat i ja té un grau personal consolidat en el cos, l'escala o l'especialitat de procedència inclòs dins l'interval de nivells del cos o l'escala d'accés.

A partir del reconeixement del grau inicial, la Llei 3/2007 estableix dos sistemes possibles de consolidació i d'adquisició de graus superiors: el sistema de consolidació per l'ocupació de llocs de feina de nivells superiors i per la superació de cursos i procediments d'avaluació de l'acompliment.

4.3. La consolidació per l'ocupació de llocs de feina de nivell superior

La consolidació de grau personal per l'ocupació de llocs de feina de nivell superior pot ser qualificada de clàssica, ja que fins a l'entrada en vigor de la Llei 3/2007 era l'única modalitat en què es podia consolidar grau personal. De fet, l'exposició de motius de la Llei 3/2007 qualifica de «normal» aquest sistema de consolidació.

Mitjançant aquesta modalitat, el personal funcionari de carrera consolida un grau personal superior a l'adquirit quan ocupa un o més llocs del nivell corresponent durant dos anys continuats o tres amb interrupció.

4.3.1. Requisits

Per consolidar grau personal en aquesta modalitat s'han de complir un requisit temporal i un requisit objectiu d'ocupació del lloc de feina.

El requisit temporal, al qual ja hem fet referència, és el consistent a ocupar un lloc de feina durant dos anys continuats o tres amb interrupció.

El requisit objectiu d'ocupació fa referència al fet que no es pot consolidar grau personal mitjançant qualsevol sistema d'ocupació, sinó que el lloc de feina s'ha d'ocupar mitjançant un sistema ordinari o definitiu (concurs o lliure designació). És a dir, la persona interessada ha de ser titular del lloc de feina. L'única excepció a aquesta regla general es troba prevista a l'article 36 del Decret 33/1994 que disposa que, a l'efecte de consolidació del grau personal, l'ocupació d'un lloc de feina mitjançant adscripció provisional té els mateixos efectes que si hagués exercit amb caràcter definitiu.

L'article 63 de la Llei 3/2007 especifica que, als efectes d'adquisició i consolidació de grau, no es poden computar els serveis prestats com a personal funcionari interí, com a personal eventual ni com a personal laboral. L'article 122 de la mateixa Llei també preveu que el personal funcionari interí no té dret a la consolidació del grau personal.

S'ha de fer un petit incís respecte de les comissions de serveis de caràcter voluntari. Quan una persona ocupa un lloc de feina mitjançant aquest sistema, el temps prestat en comissió de serveis es té en compte, a l'efecte de consolidació del grau personal, com a corresponent al nivell del lloc des del qual es produeix la comissió. Això no obstant, si s'obté una destinació definitiva en el lloc exercit en comissió de serveis o en un altre del mateix nivell, es pot tenir en compte el temps de la comissió de serveis per consolidar el grau personal. A l'efecte de poder computar el temps prestat en comissió de serveis, no és necessari que l'obtenció definitiva del lloc de feina, o en un altre del mateix nivell, es produeixi sense solució de continuïtat a la finalització de la comissió de serveis.

4.3.2. Grau consolidable

Cada dos anys continuats o tres amb interrupció, es poden consolidar, com a màxim, dos nivells superiors respecte al grau personal que ja es tengui reconegut.

En cap cas es pot consolidar un grau superior al nivell del lloc corresponent.

Si durant el temps en què s'ocupa un lloc de feina, se'n modifica el nivell de classificació, el temps d'ocupació s'ha de computar com del nivell més alt.

4.3.3. Procediment

Es tracta d'un procediment que s'inicia a instància de part.

A l'Administració de la CAIB les persones interessades poden presentar la seva sol·licitud a qualsevol registre o també per via telemàtica. A la intranet, al microlloc web «Procediments de Funció Pública», les persones tenen a la seva disposició un model de sol·licitud de reconeixement del grau personal o la possibilitat d'accedir a un tràmit telemàtic de presentació de sol·licituds.

La Direcció General de Funció Pública té delegada la competència per resoldre les sol·licituds de reconeixement del grau personal, el termini per resoldre és de sis mesos i el sentit del silenci administratiu és desestimatori (Disposició addicional vuitena de la Llei 3/2007).

4.4. L'adquisició del grau personal per la superació de cursos i procediments d'avaluació de l'acompliment

Aquest sistema d'adquisició del grau personal no s'ha aplicat mai atès que no està desenvolupat reglamentàriament. I és que, el mateix article 67 de la Llei 3/2007 determina que es podrà consolidar grau personal mitjançant aquesta modalitat d'acord amb les condicions i els requisits que s'estableixin reglamentàriament.

Aquesta nova modalitat d'adquisició del grau personal es troba lligada a la permanència al lloc de feina que la persona ocupa amb caràcter definitiu. El grau personal es consolidaria atenent a:

- a) La superació de cursos.
- b) L'avaluació positiva de l'acompliment.

4.5. El grau personal reconegut per una altra administració

La Llei 3/2007 estableix que el grau personal reconegut per una altra administració pública té efecte a l'administració autonòmica una vegada anotat en el Registre General de Personal.

L'any 2005, l'Administració General de l'Estat i les administracions de diverses comunitats autònomes varen signar un Acord marc sobre el reconeixement de graus personals consolidats. Convé transcriure els dos primers punts d'aquest Acord:

Primera. Reconocimiento de grado personal consolidado en otra Administración.

Las Administraciones Públicas reconocerán el grado personal consolidado en otra Administración cuando éste se halle dentro del intervalo de niveles establecido en su propia normativa de función pública.

En el supuesto de que el grado personal reconocido en Administración excediera del intervalo máximo correspondiente al intervalo de niveles establecido para cada Grupo de titulación en la normativa de función pública de la Administración de destino, ésta reconocerá el grado máximo correspondiente al intervalo de niveles asignado a su Grupo de titulación.

Segunda. Acumulación del tiempo de servicios prestados en otra Administración que no lleguen a completar los períodos necesarios para la consolidación del grado.

Los servicios prestados en otra Administración que no lleguen a completar los períodos de tiempo necesarios para consolidación del grado personal, serán tenidos en cuenta, a efectos de consolidación de grado, cuando el funcionario se incorpore a otra Administración Pública

mediante los procedimientos de movilidad legalmente establecidos.

La acumulación de tiempo se realizará de conformidad con las previsiones que para la consolidación de grado personal establezca la normativa de función pública de la Administración de destino.

Les persones interessades han d'acreditar el grau reconegut per una altra administració. Si l'Administració que ha reconegut el grau és una de les signants de l'Acord marc de 2005, es reconeix i s'inscriu en el Registre de Personal d'acord amb les clàusules que s'han transcrit.

En el supòsit que es tracti d'una administració que no ha signat l'Acord marc, s'analitza la conformitat d'aquest reconeixement d'acord amb les condicions exigides per al personal de l'Administració de la CAIB per a la consolidació del grau i es resol el procediment com correspongui.

4.6. Altres consideracions a tenir en compte

Altres consideracions que s'han de tenir en compte respecte al grau personal són les següents:

- a) El personal funcionari remogut d'un lloc de feina ha de ser adscrit amb caràcter provisional, i amb efectes de l'endemà del cessament, a un lloc de feina del mateix municipi o, si no n'hi ha, d'un altre de limítrof, corresponent al seu cos, escala o especialitat, no inferior en més de dos nivells al seu grau personal, o de tres si no hi ha cap lloc dotat i vacant d'aquestes característiques.
- b) Hi ha diverses situacions administratives en què, encara que no es prestin efectivament serveis, són computables a efectes de grau personal: els serveis especials, l'excedència per cura de familiars, l'excedència per a les víctimes de violència de gènere o per raó de violència terrorista i l'excedència voluntària especial.
- c) Per haver comès faltes molt greus es pot imposar, entre altres sancions, la pèrdua d'entre dos i tres graus personals. Per a la comissió de faltes greus es pot imposar, entre altres sancions, la pèrdua d'un grau personal. En aquests casos, la pèrdua del grau personal determina la impossibilitat de consolidar un grau superior durant el període de tres anys.
- d) En el procediment de provisió de llocs de feina mitjançant concurs s'ha de valorar el grau personal consolidat, malgrat que sigui inferior al lloc de feina que es pretén obtenir.